

ครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2566

-ประเภทเครื่องโลหะ (เครื่องทอง เครื่องเงินยัดลาย)

The Master Artisans of Thailand in 2023 Categorized in Metal Art (Gold and Silver Filigree)

นายพงษ์มิต อุปนันท์ จังหวัดเชียงใหม่

> Mr. Pongmit Uppanun Chiang Mai Province

นายพงษ์มิต อุปนันท์ ครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2566

ประเภทเครื่องโลหะ (เครื่องทอง เครื่องเงินยัดลาย)

Mr. Pongmit Upanun
The Master Artisans of Thailand in 2023
Categorized in Metal Art (Gold and Silver Filigree)

"เอกลักษณ์ของงานยัดลายที่บ้านกาดคืองานหัตศิลป์ ที่ไม่เหมือนใครและเป็นงานที่ไม่มีวันตายเพราะสามารถที่ จะสร้างสรรค์งานได้หลากหลายลวดลายและ หลายรูปแบบตามแต่จินตนาการของผู้ทำและถึงแม้จะ เป็นลวดลายเดียวกัน แต่การยัดลายแต่ละครั้งก็จะออก มาไม่เหมือนกันทุกซิ้นจึงเป็นผลงานที่มีซิ้นเดียว"

"The distinctiveness of the filigree work at Ban Kat is its unique artistry that is timeless. It allows for various patterns and designs according to the artist's imagination. Even if it is the same pattern, each rendition would look different. Thus, every piece is one-of-a-kind."

นายพงษ์มิต อุปนันท์ ช่างฝีมือชั้นครู ย้อนไปเมื่อ 50 ปีที่แล้วในขณะเป็นวัยรุ่นได้เรียนรู้ฝีมือช่างเงินช่างทองจาก บรรดาช่างชาวจีนที่อพยพเข้ามาในพื้นที่บ้านทาด ซึ่งทารผลิตชิ้นงานในช่วงแรกๆ เป็นการผลิตเครื่องใช้ตามแบบฉบับของ เครื่องเงินล้านนาดั้งเดิมที่ส่วนใหญ่เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อได้ฝึกฝนจนมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น และด้วยทักษะ ฝีมือที่พัฒนาขึ้นตามลำดับ จึงเกิดการต่อยอดทางความคิด จากงานหัตถกรรมเครื่องเงินล้านนาแบบดั้งเดิมมาสู่การผลิต เครื่องประดับเงินแบบยัดลายที่เป็นเอกลักษณ์แห่งภูมิปัญญา และในปัจจุบันถือเป็นตระกูลช่างเดียวในชุมชนบ้านทาดที่ยัง คงอนุรักษ์ศิลปะงานยัดลายนี้อยู่

Fifty years ago, as a teenager, Mr. Pongmit Uppanun learned the craft of goldsmithing and silversmithing from Chinese artisans who migrated to the Ban Kat area. Initially, most of the products were daily utensils based on the traditional Lanna silverware designs. With continuous practice and growing expertise, and with the skills developed over time, he expanded from traditional Lanna silverware to designing silver filigree jewelry that represents intellectual heritage. Currently, he is the only craftsman in the Ban Kat community who still preserves this filigree art.

งานยัดลาย หรือ Filigree เป็นเทคนิคพิเศษในการสร้างสรรค์และออกแบบเครื่องประดับ และมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีหลักฐานการขุดค้นพบในช่วงศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราชในอียิปต์ กรีซ และประเทศอื่นๆในสมัยโบราณมักพบว่าใช้ใน การผลิตเครื่องประดับ และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร แม้ในต่างประเทศจะมีชื่อเสียงมานานแล้วก็ตามแต่กลับพบว่าเป็น งานหัตถศิลป์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประเทศไทย ซึ่งเครื่องประดับแบบยัดลายได้ถือทำเนิดเกิดขึ้น และได้สร้างชื่อเสียง ที่บ้านทาดจังหวัดเชียงใหม่เป็นแห่งแรกของไทย และยังคงเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเงินบ้านทาดจนถึงยุคปัจจุบัน มีกรรมวิธี การทำที่ละเอียดและซับซ้อนเพื่อให้ได้เส้นเงิน หรือ เส้นทองที่มีขนาดเล็กมากๆ เพื่อนำมาทำเป็นเครื่องประดับประเภทต่างๆ เช่น ต่างหู สร้อย เข็มกลัด โดยการวางลวดลายของเส้นที่ขดไปมาอยู่ภายในโครงสร้างชิ้นงานเป็นการสร้างงานที่มีลวดลาย วิจิตรงดงาม และมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร

Filigree is a special technique for designing jewelry. It has a long history, with archeological evidence found from the 5th century BC in Egypt, Greece, and other ancient civilizations. It was often used to make jewelry and tableware. While it has been famous internationally for a long time, this art form was unprecedented in Thailand. Filigree jewelry originated and gained fame in Ban Kat, Chiang Mai Province, this becoming the first of its kind in Thailand. It remains the signature silverware of Ban Kat to this day. The craftsmanship is intricate and complex with the aim to produce very fine silver or gold threads for various types of jewelry like earrings, necklaces, and brooches. The delicate patterns created within the structure of the piece result in beautiful, unique designs."

การอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญา

ครูพงษ์มิต อุปนันท์ ได้เรียนรู้จากช่างเงินช่างทองจาก ลุงสร่างปาน ซึ่งเป็นช่างทำเครื่องเงินที่ได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน บานทาด ตั้งแต่อายุได้ 17 ปี ซึ่งในสมัยนั้นการผลิตชิ้นงานประเภท เครื่องเงินในช่วงแรกๆ จะเป็นการผลิตชิ้นงานชิ้นเล็กๆ เช่น ทำไล แหวน ฯลฯ เนื่องจากเครื่องมืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกยังไม่ค่อยมีมาก นัก จึงได้เรียนรู้และฝึกฝนทำเรื่อยมาจนค่อยๆ มีความชำนาญ จนกระทิ่ง ตัดสินใจเข้ามาทำงานเครื่องเงินอย่างจริงจังและยึดใช้ประกอบอาชีพ และได้เริ่มจัดตั้งกลุ่มภายในชุมชนบ้านทาดขึ้น และได้พัฒนาผลงาน ในรูปแบบใหม่ๆมากขึ้น และสร้างงานที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ต่อมาก็ได้ขยายช่องทางออกสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้นจนเป็นที่รู้จัก มีการ ผลิตเครื่องเงินส่งตามร้านค้าต่างๆ นอกชุมชนเพิ่มขึ้น เช่น ส่งไปยัง ถนนวิวลาย สันทำแพง บ่อสร้าง ครั้นเมื่อผลงานเป็นที่ยอมรับ และ เป็นที่นิยมมากขึ้น โดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ก็ได้มีการส่งออกไปจำหน่ายนอกจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงขยายตลาด ไปยังต่างประเทศอีกด้วย

Mr. Pongmit Uppanun learned from silver and gold artisans, specifically from Uncle Sarang Pan, who was a silversmith who migrated and lived in the Ban Kat community since he was 17 years old. In those days, the initial production of silverware was mostly small items, such as bracelets, rings, etc., because there were not many convenient tools available. He learned and practiced consistently until he gradually became skilled. Eventually, he decided to take silversmithing seriously as a profession. He established a group within the Ban Kat community and developed more innovative work, thus creating unique community pieces. Later, he expanded his market outreach and became well-known. He distributed silverware to various stores outside the community like at Wua Lai Road, San Kamphaeng, and Bo Sang. As the products became more popular and were well-received, especially among Thai and foreign tourists, he began to distribute them outside Chiang Mai Province and expanded to international markets.

ในช่วงแรกๆ ที่พ่อครูพงษ์มิต เริ่มฝึกฝนการทำงาน เครื่องเงินนั้น เครื่องมือเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ไม่ได้มีให้เลือกใช้ มากนัก ซั้นงานที่ผลิตขึ้นในขณะนั้นจึงมีข้อจำกัดทางรูปแบบ เช่น เป็นเครื่องใช้ขนาดย่อม หรือเครื่องประดับซั้นเล็กๆ เช่น ทำไล ต่างหู จนกระทั่งยุคสมัยเปลี่ยนไปความเจริญมากขึ้น จึงมีเครื่องมือและอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น เช่น เครื่องรีดเส้นโลหะ เครื่องหลอม เครื่องมือซักลวด ซึ่งช่วยให้ การทำงานสะดวกมากขึ้นและสามารถต่อยอดเป็นงานที่ หลากหลายและมีความละเอียดมากขึ้น เมื่อแรกก็เริ่มมี การผลิตเครื่องใช้ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือมีรายละเอียด และมีความ ซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นในรูปแบบที่เป็นเครื่องเงินล้านนาดั้งเดิมที่เป็น เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น สลุงเงิน (ขันเงิน) พานรอง เชิงเทียน ฯลฯ

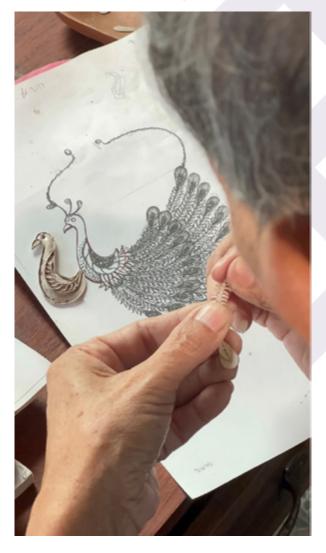
In the early days, when Mr. Pongmit began practicing silversmithing, there were very few tools or powerful equipment to choose from. The products created at that time had design limitations, such as being small-sized utensils or tiny ornaments like bracelets and earrings. As times changed and advancements occurred, more tools, equipment, and technology, like metal wire rollers, melting machines, and wire pulling tools became available. This made work more convenient and allowed for the creation of more varied and intricate designs. He began producing larger silverware or more intricate and complex designs that were traditional utility items used daily like silver trays, candle stands, etc.

จากนั้นพ่อครูพงษ์มิตก็ยังได้พัฒนาทักษะการทำงาน ้ขึ้นมาเรื่อยๆ จากแนวทางเดิมซึ่งเน้นงานหัตถกรรมเครื่องเงิน ล้านนาแบบดั้งเดิมไปสู่การสร้างสรรค์เครื่องประดับเงินแบบยัดลาย (Filigree) ที่มีความขั้นตอนละเอียดซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งเป็น ผู้ริเริ่มในการสร้างเอกลักษณ์ของเครื่องเงินในชุมชนบ้านทาดให้ แตกต่าง และเป็นที่รู้จัก และยังไม่หยุดเพียงแค่เครื่องเงินเท่านั้น ในช่วงปลายปี 2557 ก็ได้พยายามศึกษาวิธีการ และทดลอง ประยุกต์ใช้เทคนิคยัดลายเข้ากับเครื่องทอง เกิดเป็นงานหัตศิลป์ เครื่องทองยัดลายที่หาผู้ทำและหาชมได้ยาก ด้วยช่างฝีมือแขนง ้นี้ไม่ค่อยมีผู้ทำแล้วในปัจจุบัน ครอบครัว "อุปนันท์" เป็นหนึ่ง ตระทูลช่างฝีมือที่ยังคงอนุรักษ์งานแขนงนี้ไว้อย่างเหนียวแน่นใน ้ชุมชนบ้านกาด และส่งต่อภูมิปัญญานี้จากรุ่นสู่รุ่นแม้กาลเวลา ผ่านไปจนกระทั่งมีทายาทมาสืบทอดแล้ว ก็ตามพ่อครูพงษ์มิต ก็ยังคงมิละทิ้งงานศิลปหัตถกรรมที่เป็นผู้ริเริ่มหากแต่ยัง คงคิดค้นพัฒนา หาแรงบันดาลใจจากธรรมชาติรอบตัวมา สร้างสรรค์เป็นผลงานใหม่ที่ยิ่งประณีตซับซ้อน อันสะท[้]อนถึงทักษะฝีมือและประสบการณ[ี]่ที่เชี่ยวชาญเป็น ้อย่างมากด้วยประสบการณ์ที่สิ่งสมมาต่อเนื่องยาวนานกว่า 50 ปี

Later on, Mr. Pongmit continued to develop his skills. Moving from traditional Lanna silversmithing, he experimented with the filigree technique, which involved delicate and intricate patterns. He was a pioneer in creating a unique identity for silverware in the Ban Kat community. Moreover, not limiting himself to just silver, by the end of 2014, he began studying and experimenting with applying the filigree technique to gold items, consequently resulting in rare gold filigree artwork. Nowadays, with many artisans abandoning this craft, the Uppanun Family remains one of the few families preserving this expertise in the Ban Kat community by passing down this wisdom from generation to generation. Even as his descendants continue this legacy, Mr. Pongmit has never abandoned his pioneering arts and crafts. Instead, he continues to innovate and draw inspiration from nature by producing even more magnificent and intricate artwork reflecting his immense skills and expertise from over 50 years of experience.

ภูมิปัญญาที่สะท้อนทักษะฝีมือเชิงช่าง

ขั้นตอนการทำงานยัดลายจากเงินหรือทองนั้นมีขั้นตอนโดยละเอียดถึง 35 ขั้นตอนด้วยกัน ซึ่งครูพงษ์มิต ยังคงอนุรักษ์ กรรมวิธีการทำงานตามแบบโบราณไว้อย่างเหนียวแน่น ประกอบกับความตั้งใจที่จะรังสรรค์ผลงานอันต้องอาศัยความละเอียดอ่อน ทำให้ผลงานแต่ละชิ้นที่สร้างสรรค์ออกมานั้นมีความประณีต และงดงามอย่างหาที่ติมิได้ โดยหลักการเทคนิคนี้ คือ จะใช้วิธี ทำโครงขึ้นมาก่อน แล้วนำลวดเส้นเล็กๆ ที่มีขนาดเท่าเส้นผมทำการใส่แต่ละชิ้นเล็กๆ ค่อยๆ บรรจงใส่ลงไปในช่อง เป็นการ ถมลายลงไปตามที่ต้องการ ที่เรียกว่า การยัดลาย นั่นเอง

เริ่มจากการเลือกวัสดุที่ใช[้] ซึ่งจะต[้]องเป็นเม็ดเงินหรือทองคำที่มีความบริสุทธิ์สูง 99% เนื่องจากคุณสมบัติที่มี ความอ่อนเหนียว ยืดหยุ่น สามารถตีเป็นแผ่นบางๆ และดึงเป็นเส้นได้ดีกว่าโลหะชนิดอื่นๆ หรือโลหะผสม และจะไม่ใช้เงินที่ มีส่วนผสมของแร่ธาตุชนิดอื่น เช่น ทองแดง หรือทองเหลือง เพราะจะทำให้มีความเปราะ หักง่าย จนการดัดขึ้นรูปทำได้ยาก เนื่องจากเทคนิคยัดลายจะต้องนำโลหะไปผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อรีดและดึงให้มีขนาดเส้นเล็กเท่ากับเส้นผมได้เพื่อใช้เตรียม เป็นชิ้นส่วนต่างๆ ที่จะนำไปยัดลายในขั้นตอนต่อไปได้

Wisdom reflecting craftsmanship skills

The process of embedding designs from silver or gold consists of as many as 35 detailed steps. Mr. Pongmit still meticulously preserves the ancient method of work. Paired with the intention to create intricate work, each produced piece exudes elegance and unparalleled beauty. The main technique involves initially creating a framework and then using tiny threads as fine as hair strands to delicately embed them into grooves, a process called pattern embedding.

Starting with the selection of the materials, it must be silver or gold pellets with a purity of 99% because of their soft and flexible properties. They can be beaten into thin sheets and drawn into fine threads more efficiently than other metals or alloys. Silver mixed with other minerals like copper or brass is not used, as they are fragile and challenging to shape. Due to the embedding technique, the metal undergoes various processes to be stretched and drawn into threads as fine as hair ready to be used for embedding in the next step.

นำเงินหรือทองบริสุทธิ์มาหลอมที่อุณหภูมิ 800–1,200 องศาเซลเซียส ให้เม็ดโลหะนั้นๆ หลอมละลายในเบ้าหลอม แล้วนำไปเทลงแท[่]งหล[่]อเพื่อให[้]ได[้]เงินหรือทองแท[่]งที่มีขนาดตามต[้]องการ แช[่]กรดเพื่อให[้]สะอาดแล[้]วนำมาทุบให[้]ผิวเรียบ จากนั้นนำไปรีดในเครื่องรีดให้ขนาดแท่งเงินหรือทองเล็กลงเรื่อยๆ จนได้ขนาด 5 มิลลิเมตร นำไปตะไบหัวให้เล็กเพื่อให้ใส่ แป้นดึงลวดบนม้าดึงลวด เพื่อดึงเส้นเงินหรือทองให้เป็นเส้นลวด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.2 มิลลิเมตร หรือขนาดเท่าเส้นผม

Pure silver or gold is melted at temperatures between 800–1,200 degrees Celsius. Once liquefied in the crucible, it is poured into molds to obtain silver or gold rods of the desired size. After cleaning with acid, they are hammered to smooth the surface. Then, they are rolled continuously until reaching a diameter of 5 millimeters. The rod's end is sharpened to insert into a wire-pulling plate, so stretching the silver or gold into a wire with a diameter of 0.2 millimeters, roughly the size of hair.

จากนั้นนำลวดขนาด 0.2 มิลลิเมตรที่ได้ มาตีเกลียวบนไม้กระดาน หรือ ที่เรียกว่าการกิ๊กเส้น โดยการวางลงบนพื้นราบแล้วดูให้พันเกลียวจนเป็น เนื้อเดียวกัน เมื่อได้ลวดที่ตีเกลียวแล้วนำไปรีดแบนให้มีขนาดพอเหมาะ เพื่อนำไปยัดลายในเส้นเงินขนาดเบอร์ 24 ซึ่งรีดให้แบนให้เท่ากับขนาด ลวดยัดลาย หรือคือการนำเอาลวดเส้นเล็กมาขดใส่ในโครงที่ขึ้นรูปไว้ แล้วค่อยๆ ถมจนเต็มโครง เมื่อยัดลายเรียบร้อยจึงใช้น้ำประสานทาบน ผิวชิ้นงานแล้วไล่ไฟจากเส้นโครงท่อน จากนั้นจึงค่อยลดอุณหภูมิลง เมื่อเชื่อมถึงเส้นไส้ในเพื่อเชื่อมชิ้นงานให้สนิทกัน แล้วนำชิ้นงานไปแช่กรด เพื่อทำความสะอาด ทำการตกแต่งชิ้นงานโดยเพิ่มชิ้นซ้อนทับขึ้นแล้วโอบ ชิ้นงานให้โอบหรือนูนขึ้น เพื่อให้งานมีมิติและตกแต่งเพิ่มเติมให้สวยงาม นำชิ้นงานมาขัด ทำความสะอาด โดยใช้แปรงทองเหลืองขัด ให้เส้นโครง เงาและเส้นไส้ในด้านเพื่อให้งานสวยงาม

The obtained 0.2-millimeter wire is then coiled onto a board, a process known as 'thread coiling'. By placing it on a flat surface and turning it into a unified texture, once coiled, it is flattened to fit into a 24-gauge silver thread, which has been flattened to match the embedding thread's size. These thin threads are then coiled into the prepared frame by gradually filling it. Once the embedding is completed, a solution is applied to the surface of the work and heated by starting from the framework. Then, the temperature is gradually reduced as it reaches the core threads, and fusing the work together seamlessly. The piece is then cleaned with acid, layered, and shaped to give various dimensions. Additional decorations are added for beauty. Finally, the piece is polished and cleaned using a brass brush, enhancing the framework's shine and inner threads, and making the work look attractive.

องค[่]ประกอบหลักๆ ที่สำคัญของงานยัดลาย คือ เส[้]นโครง เส[้]นใส[้]ในหรือเส[้]นยัดลาย และน้ำประสาน **เส้นโครง** เป็นเส้นลวดที่รีดจนลักษณะแบนหรือเป็นเส้นตั้ง แล้วนำมาดัดเป็นโครงร่างหลักของชิ้นงาน ซึ่งเป็นเส้น ที่ประกอบเป็นส่วนโครงร่างที่อยู่รอบนอก ซึ่งส่วนนี้ต้องดัดเส้นลวดในแนวตั้งเสมอ

เส้นใส้ใน หรือ เส้นยัดลาย จะใช้เส้นลวดที่เส้นเล็กที่สุดมีขนาดเท่ากับเส้นผม โดยจะต้องใช้สองเส้นนำมาพันเทลียว กันแล้วรีดแบน เพื่อให้เป็นเส้นตั้งเหมือนเส้นโครงนำเส้นไส้ในมาขดโดยเริ่มจากวงกลมในสุด นำเส้นไส้ในยัดเข้าไป ในโครง โดยต้องเป็นเส้นตั้งเหมือนเส้นโครงเพื่อให้สองเส้นไปในทิศทางเดียวกัน ขั้นตอนการยัดลายจำเป็นจะต้อง ยัดให้แน่นที่สุด เมื่อลองยทฮิ้นงานขึ้นมาก่อนติดน้ำประสานระหว่างสองเส้นต้องไม่หลุดออกจากกัน

น้ำประสาน ใช้เพื่อเชื่อมเส[้]นโครงทับเส[้]นไส้ในให[้]เชื่อมติดทัน โดยน้ำประสานที่ดีจะต[้]องสามารถเชื่อมเนื้อโลหะ ให้ติดทันโดยที่ลวดลายที่ยัดลายลงไปแล้วยังอยู่ชัดเจนเหมือนเดิม และน้ำประสานไม่ทินลวดเกลียวให้เสียหาย ซึ่งต้องเป็นน้ำประสานสูตรเฉพาะที่ผ่านการคันคว้า ทดลอง และพัฒนาจนได้สูตรที่เหมาะสม และเป็นภูมิปัญญา ที่ส[่]งทอดต[่]อทันมาจากรุ่นสู่รุ่น

The main components of the inlay work are the structural wire, the inner wire or inlay wire, and the solder.

The structural wire is a wire that has been flattened or made to be upright and then bent to form the main framework of the piece. It makes up the external skeletal portion, and this section must always be bent vertically.

The inner wire or inlay wire uses the finest wire similar in size to a hair strand. Two of these wires are twisted together and then flattened to resemble the structural wire. The inner wire is then wound, starting from the innermost circle and pushed into the structure, making sure both wires are aligned vertically. The inlay process must be done as tightly as possible. Before attaching the solder, if the piece is lifted, the two wires should not come apart.

Solder is used to join the structural wire and the inner wire together. A good solder must bond the metals together while maintaining the clarity of the inlaid patterns. The solder should not damage the twisted wire, and it should be a special formula developed through research, testing, and continuous development. This knowledge is passed down from generation to generation.

นอกเหนือจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานยัดลายที่ มีรายละเอียดขั้นตอนที่ประกอบไปด้วยหลายขั้นตอนที่ซับซ้อน แล้ว ความละเอียดอ่อนยิ่งไปกว่านั้นคือ ถึงแม้วิธีการหลักๆจะ คล้ายคลึงกันแต่หากแต่ผลงานในแต่ละลวดลายแต่ละรูปแบบ ก็มีขั้นตอนหรือเทคนิคหรือสิ่งที่ต้องระมิดระวิงแตกต่างกันไป ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะของช่างฝีมือประกอบด้วย เช่น ดอกพิทุลที่ต้องนำลวดไปดึงแล้วนำมากิ๊กเส้นพันเป็นเทลียว แล้วนำไปทำเป็นดอก ซึ่งต้องเผาไฟให้นิ่มอยู่ตลอด และต้องคอย นำมาดึงและตัด เพราะถ้าไม่ตัดจะทำให้ไม่ตรงกันและต้องคอย จับให[้]ตรงกันและเท[่]ากัน แล[้]วจึงนำส[่]วนเม็ดที่เผาจนกลม มาเชื่อมด้านบน

นอกจากนี้การทำงานแต่ละครั้งต้องทำหนด ขนาดลวดให้เหมาะสมกับขนาดของชิ้นงานตั้งแต่ในส่วน เส้นโครง และเตรียมส่วนเส้นไส้ในที่จะนำมายัดลายให้เหมาะสมและ สัมพันธ์กัน ต้องคำนึงถึงการยัดลายลงไปด้วย เพราะลายแรกๆ จะยังใส่ลายลงไปได้ง่าย แต่ลายที่ใส่ครั้งต่อๆ ไปจะเริ่มแน่น เพราะจะขยายออกไปเรื่อยๆ และต[้]องคำนึงถึงความสมดุล ซึ่งทั้งหมดนี้ช่างฝีมือต้องวางแผนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้การทำงาน สำเร็จได้โดยง่ายและออกมาสวยงาม

Beyond creating detailed inlay work composed of many complex steps, what is more subtle is that even if the main methods are similar, each pattern and design has different steps, techniques, or carefulness. This requires skills training. For example, to make certain designs, the wire has to be pulled, then twisted, and shaped. It needs to be softened by continuous heating, and requires continuous pulling and cutting to maintain the consistency.

Furthermore, each time it is worked, the wire size must be appropriate for the size of the piece, from the structural wire to preparing the inner wire for the inlay, thus making sure they are compatible. Consideration must be given to the inlay process because the first patterns are easier to insert, but as more is added, it becomes tighter as it expands outward. As such, the balance must be considered. All of this requires the craftsman to plan from the beginning to ensure the work is successful and attractive.

เอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

การทำเครื่องประดับยัดลายมีวิธีการทำที่ค่อนข้างซับซ้อน ใช้เวลานาน และมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก แต่กระนั้นพ่อครูพงษ์มิตก็ไม่เคยคิด ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือตัดทอนออกไป เนื่องจากกระบวนการ หรือเทคนิคมันมีความงามของในตัวเองอยู่แล้ว สามารถสร้างผลงาน จากลายต้นแบบและพัฒนาต่อไปได้ไม่รู้จบตามจินตนาการของตนเอง เช่น ลายดอกไม้ต่างๆ เพียง 1 ลาย ก็สามารถต่อยอดไปได้เป็นอีก หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ แหวน ต่างหู สร้อยคอ สร้อยข้อมือ จี้ เข็มกลัด ฯลฯ

พ่อครูพงษ์มิต เป็นผู้ออกแบบเครื่องประดับที่ใช้เทคนิคการ ยัดลายมาทมาย ผลงานเด่นๆ เช่น ดอกไม้ประจำตระทูล 5 แบบ ได้แก่ ดอกทานตะวัน ดอกโบตั๋น ดอกกาสะลอง กลีบลำดวน และดอกจักรพรรดิ ซึ่งได้ออกแบบ ฝึกฝน พัฒนาลวดลายออกมาเป็นแบบแรกๆ เพื่อให้เป็น ซึ้นงานต้นแบบของวงศ์ตระทูล และให้รุ่นต่อไปได้เป็นตัวอย่างศึกษาได้ ใช้ฝึกฝนฝีมืออีกทั้งยังสามารถผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพได้

Outstanding Work Identity

The process of creating engraved jewelry is quite intricate, time-consuming, and involves complex steps. However, Mr. Pongmit has never considered altering or skipping any steps because the procedures and techniques themselves are intrinsically beautiful. They can give rise to work based on original designs and continue to evolve endlessly according to one's imagination. For instance, a single floral pattern can lead to many variations, such as rings, earrings, necklaces, bracelets, brooches, and so on.

Mr. Pongmit has designed numerous pieces of jewelry using the engraving technique. Notable works include five distinct family emblem floral designs: sunflowers, peonies, Sakalong, spiral petals, and Emperor blossom. He has designed, practiced, and developed these initial patterns to serve as the prototype for the family emblem. This enables future generations to study and practice the craft. Moreover, these designs can be produced for commercial purposes.

การพัฒนาสร้างสรรค์ปรับประยุกต์ หรือต่อยอดผลงาน

ด้วยเป็นผู้มีความรักในการสร้างสรรค์งานยัดลาย ประกอบกับเป็นผู้มองธรรมชาติรอบตัวเป็นงานศิลปะ จึงไม่เป็นการยากที่พ่อครูพงษ์มิต จะสามารถนำมาประยุกต์ และออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับงานยัดลายใน รูปแบบใหม่ๆ ได้ตลอดเวลาและไม่เคยที่จะหยุดนิ่ง โดยการศึกษาจากต้นแบบจริง เช่น ดอกไม[้] ใบไม[้] สัตว[์]ตางๆ นำมาประยุกต ประกอบกับทักษะฝีมือในการยัดลายที่เรียกได[้]วาเป็นที่หาผู้ที่เทียบเคียงได้ยาก จึงสะท้อนสิ่งเหล่านี้ ออกมาผ่านทางผลงานที่วิจิตรงดงาม

จากรูปแบบหรือลวดลายต้นแบบสามารถสร้างสรรค์เพิ่มเติมและต่อยอดได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เช่น ดอกไม้ต่างๆ ที่เป็นส่วนดอก หากต้องการจะประยุกต์ทำเป็นเข็มกลัดก็สามารถทำได้ โดยการเพิ่มส่วนใบและส่วนยอดติดส่วนที่เป็น เข็มกลัด หรือแม้แต่การเสริม เพิ่มการประดับด้วยพลอย เหล่านี้ก็จะทำให้เกิดเป็นผลงานชิ้นใหม่ๆ เพิ่มความสวยงาม และ เป็นการเพิ่มมูลค่าได้มากยิ่งไปกว่าเดิม

Creative development, adaptation, or expansion of the work (if any)

With a passion for creating engraved designs and seeing nature as an art form, it is not surprising that Mr. Pongmit can consistently adapt and design new forms of engraved jewelry over time, and never stayed stagnant. By studying real-life models, such as flowers, leaves, and various animals, and integrating them with unmatched skills in engraving, the results are beautifully intricate works of art.

From these foundational designs or patterns, one can continually innovate without any limits. For instance, various floral designs representing a bloom can be adapted into brooches simply by adding the leaves and stem to attach to the brooch pin. Even the enhancement of adorning with gems can lead to the creation of a new piece, hence enhancing its beauty and increasing its value significantly more than the original.

ผลงานสำคัญๆ ที่มีความโดดเด่น ที่สร้างความภาคภูมิใจ

ผลงานสร้อยคอนกยูงขนาดใหญ่ ที่สร้างต้นแบบโดยการศึกษาจาก รูปถ่ายพยายามลองผิดลองถูกจนได้ผลงานมีรายละเอียดใกล้เคียงนกยูง มากที่สุด ซึ่งผลงานชิ้นนี้ใช้ระยะเวลาร่วมเดือนในการผลิต

ผลงานที่โดดเด่นอื่นๆ เช่น ดอกไม้ประจำตระทูลทั้ง 5 แบบ ได้แก่ ดอกทานตะวัน ดอกโบติ้น ดอกสากะลอง กลีบลำดวน และดอกจักรพรรดิ ซึ่งลายดังกล่าวถึงแม้จะถูกออกแบบมาเป็นเวลานานแล้ว หากกาลเวลามิได้ ลดทอนความงดงามที่เคยมี แม้มีงานลวดลายใหม่ๆเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่กลับพบว่ายังมีผู้สนใจและเสาะหา เพื่อนำไปครอบครองมาจนถึงปัจจุบัน และลายเหล่านี้ก็ยังได้ใช้เป็นลายต้นแบบที่ทายาทได้นำไปต่อยอดสร้างสรรค์ ผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้อีกมากมายซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจ และสมดัง เจตนารมณ์ที่พ่อครูพงษ์มิตตั้งใจไว้

Important, Outstanding, and Proud Work

A significant piece is the large peacock necklace, which was designed based on extensive study from photographs. There were multiple trials to perfect its details with the aim to resemble a real peacock as closely as possible. This piece took nearly a month to create.

Other notable works include the five types of family specific flowers: sunflowers, peonies, Sakalong flowers, spiral petals, and Emperor blossom. Even though these patterns have been designed a long time ago, time has not diminished their beauty. Despite the continuous introduction of new designs, there still exists a demand and interest in these original designs up to the present day. These patterns are also used as foundational designs for the descendants to further adapt by creating many unique pieces. This fulfills and is a testament to the intentions and aspirations of Mr. Pongmit, making it a source of pride.

ความมุ่งหวังตั้งใจในการอนุรักษ์ สืบทอดในงานศิลปหัตถกรรม

ด้วยความทั้งวลของพ่อครูพงษ์มิต ผู้ซึ่งได้คลุทคลี คุ้นเคยทับงานยัดลายมาเป็นเวลานานทว่า 50 ปี จึงได้มองเห็น ว่าการทำงานด้านนี้นั้นนับวันแต่จะมีผู้ทำหรือสืบทอดลดน้อยลง รวมถึงต้องการให้คนรู้จักงานยัดลายมากยิ่งขึ้น ด้วยพบว่า คนรุ่นใหม่แทบจะยังไม่รู้จักว่างานยัดลายคืออะไร ด้วยเหตุนี้จึงได้ถ่ายทอดเทคนิคการทำเครื่องเงินรวมถึงการทำงานเครื่อง ประดับยัดลายให้ทับคนในครอบคริวบุตรหลานหรือทายาทเพื่อสืบสาน และรักษางานนี้ให้คงอยู่ต่อไปและยังได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ และเป็นผู้แนะนำฝึกสอนทักษะอาชีพให้กับคนในชุมชนบ้านกาด เพื่อสร้างอาชีพและสร้างความเข้มแข็งด้านงานศิลปหัตถกรรม อันประณีตนี้ให้กับชุมชน อีกทั้งยังถ่ายทอดให้กับผู้ที่สนใจทั่วไปอีกด้วย

Commitment to conserve and inherit in arts and crafts

From Mr. Pongmit's concern, someone who has been deeply involved and familiar with the art of embossed patterns for over 50 years, he has recognized that the number of people practicing or inheriting this craft is dwindling day by day. As such, he wants more people to know about the art of embossed patterns because he has observed that many of the younger generation hardly know what it is. As a result, he has passed on the techniques of silversmithing and the art of making embossed jewelry to his family members to preserve and sustain this craft. He has also imparted knowledge and guided skills training to the local community of Ban Kat with the aim of creating jobs and strengthening this exquisite art in the community. Moreover, he has extended his teachings to the general public.

นอกเหนือจากการถ่ายทอดความรู้ให้กับคนในชุมชนบ้านกาด ก็ได้มีการถ่ายทอดให้นิสิตนักศึกษาฝึกงานจากสถาบัน การศึกษาต่างๆ มาต่อเนื่อง เช่น มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีการเรียนการสอนในสาขาอัญมณีหรือ จิวเวอรี่ ด้วยเป็นที่ทราบทันดีว่าการทำเครื่องประดับยัดลายเป็นงานที่พบเพียงที่บ้านกาดเท่านั้นที่ทำอยู่ในปัจจุบันจึงมีนักศึกษา เข้ามารับการถ่ายทอดและฝึกทักษะอยู่เป็นประจำ โดยเฉลี่ยนักศึกษาที่มาฝึกงานแต่ละรุ่นนั้น จะมาใช้เวลารับการถ่ายทอด และ ฝึกฝนร่วมกับพ่อครูพงษ์มิตในแต่ละครั้ง จำนวนกว่า 100 ชั่วโมง ทำเช่นนี้มาเป็นประจำทุกปีและต่อเนื่องกันมายาวนานกว่า 50 ปีแล้ว โดยมิเคยเหน็ดเหนื่อย หรือหวงแหนองค์ความรู้งานที่ตนเองรักและผูกพัน ด้วยตั้งปณิธานไว้ว่าจะอนุรักษ์ และส่งต่อ งานหัตดศิลป์ที่ใช้เทคนิคการยัดลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะนี้ให้คงกับประเทศไทยไปชั่วลูกชั่วหลาน และยินดีที่จะถ่ายทอดวิชา ความรู้ในการยัดลายให้กับทุกท่านสนใจ จึงถือได้ว่าพ่อครูพงษ์มิตเป็นครูผู้ให้อย่างแท้จริง

In addition to passing on knowledge to the Ban Kat community, he has also continuously taught student interns from various educational institutions, such as Silpakorn University and other universities offering gem and jewelry courses. It is well known that the art of making embossed jewelry is a craft unique to Ban Kat, and currently only practiced there. Thus, students regularly come to learn and hone their skills. On average, each batch of students spends over 100 hours training with Mr. Pongmit every time. This has been a yearly tradition for more than 50 years, and he never tires or becomes possessive of the knowledge in a craft he loves and is dedicated. He is determined to preserve and pass on the artistry that uses this unique embossing technique, thus ensuring its longevity in Thailand for generations to come. He is also pleased to share the knowledge of embossing with anyone interested. It can be said that Mr. Pongmit is a genuine giver.

เกียรติบัตรหรือรางวัลที่เคยได้รับ

- **-ครูภูมิปัญญาท้องดิ่นอำเภอแม่วาง** ผู้สืบสานหัตถกรรมเครื่องเงิน ปี 2547 จากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่
- **-ครูซ่างศิลปหัตถกรรม ปี 2559** จากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
- **-ได้รับรางวัลการประกวดผลิตภัณฑ์ต่างๆ** เช่น รางวัลรางวัลชนะเลิศ การประกวดคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2557 และรางวัล OTOP ระดับ 5 ดาว ปี 2562 ฯลฯ

Received Certificates or Awards

- -Local Wisdom Teacher, Mae Wang District Inheritor of Silver Handicrafts in 2004 from the Chiang Mai Provincial Cultural Office
- -Handicraft Teacher 2016 from the International Center for the Promotion of Arts and Crafts (Public Organization)
- -Awarded various product contests, such as award-winning prizes of the Chiang
  Mai OTOP Product Selection Contest 2014, 5-star
  OTOP Awards 2019, etc.

"ยึดหลักการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับยัดลาย ที่ต้องมีความสวยงาม ความประณีต มีความคงทน และสามารถใช้งานได้จริง"

"Adhere to the principle of creating filigrees that must be beautiful, exquisite, durable, and truly functional."

ข้อมูลการติดต่อ

ชื่อ-นามสกุล : นายพงษ์มิต อุปนันท์

จังหวัด : เชียงใหม่

Fb : Anchalee Silver Handicraft :: หัตถกรรมเครื่องเงินบ้านทาด

contact information

Name-Surname: Mr. Pongmit Uppanun

Province: Chiang Mai

Fb: Anchalee Silver Handicraft:: Ban

Kad silver handicraft